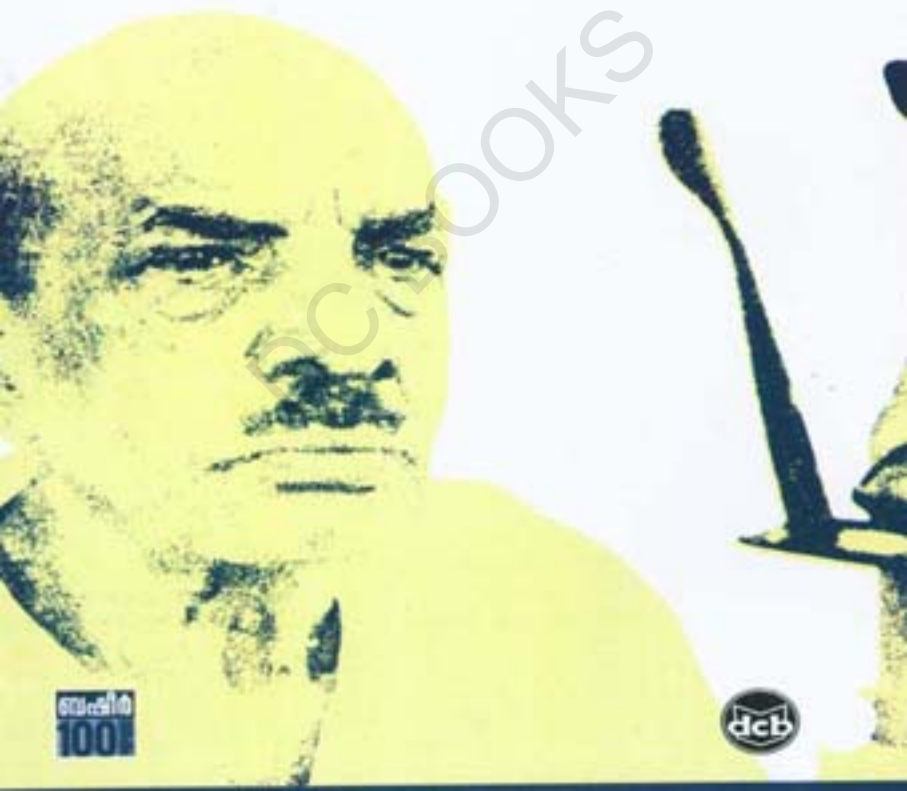

ബഷീർ

മതിലുകൾ

ബഷീർ
100

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ
(1908-1994)

1908 ജനുവരി 19-ന് വൈക്കം താലൂക്കിൽ തലയോലപ്പറമ്പിൽ ജനിച്ചു. തലയോലപ്പറമ്പിലുള്ള മലയാളം സ്കൂളിലും വൈക്കം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിലും പഠിച്ചു. ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിന്റെ ഭാഗമായി കോഴിക്കോട്ടു നടന്ന ഉപ്പുസത്യഗ്രഹത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. അതിന്റെ പേരിൽ മർദ്ദനത്തിനിരയാകുകയും ജയിൽ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തു വർഷത്തോളം ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ സഞ്ചരിച്ചു; പിന്നീട് ആഫ്രിക്ക, അറേബ്യ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലും. *ബാല്യകാലസഖി*, *പാത്തുമ്മായുടെ ആട്*, *ന്റേപ്പുപ്പാക്കൊരാ നേണ്ടാർന്ന്!* എന്നീ കൃതികൾ ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന ഭാഷകളിലെല്ലാം തർജ്ജമ ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. *മതിലുകൾ*, *ശബ്ദങ്ങൾ*, *പ്രേമലേഖനം* എന്നീ കൃതികളും പൂവൻപുഴ ഉൾപ്പെടെ 16 കഥകളുടെ ഒരു സമാഹാരവും ഓറിയന്റ് ലോങ്മാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. സാഹിത്യഅക്കാദമിയുടെയും കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെയും ഫെല്ലോഷിപ്പ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ് പദ്മശ്രീ നൽകി ആദരിച്ചു. 1994 ജൂലൈ 5-ന് നിര്യാതനായി.

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതികൾ

നോവൽ

അനുരാഗത്തിന്റെ ദിനങ്ങൾ, ആനവാരിയും പൊൻകുരിശും,
ജീവിതനിഴൽപ്പാടുകൾ, താരാസ്തപേഷ്യൽസ്,
ന്യൂപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്!, പാത്തുമ്മായുടെ ആട്,
പ്രേമലേഖനം, പ്രേംപാറ്റ, ബാല്യകാലസഖി, മതിലുകൾ,
മരണത്തിന്റെ നിഴലിൽ, മാന്ത്രികപ്പൂച്ച, മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ,
ശബ്ദങ്ങൾ, സ്ഥലത്തെ പ്രധാന ദിവ്യൻ

കഥകൾ

ആനപ്പുട, ഒരു ഭഗവദ്ഗീതയും കുറെ മൂലകളും, ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്,
ചിരിക്കുന്ന മരപ്പാവ, ജന്മദിനം, 'നീലവെളിച്ച'വും
മറ്റ് പ്രധാന കഥകളും, പാവപ്പെട്ടവരുടെ വേഷം,
ബഷീറിന്റെ 10 കഥകൾ, ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ,
വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം, വിശപ്പ്,
വിശ്വവിഖ്യാതമായ മുക്ക്, ശിങ്കിടിമുക്കൻ, സ്വാതന്ത്ര്യസമരകഥകൾ

നാടകം

കഥാബീജം

ലേഖനങ്ങൾ

അനർഘനിമിഷം, ജീവിതം ഒരുഗ്രഹം, ധർമ്മരാജ്യം

ചോദ്യോത്തരം, കത്തുകൾ

നേരും നൂണയും, ബഷീറിന്റെ കത്തുകൾ

സ്മരണ

എം.പി. പോൾ,
ഓർമ്മയുടെ അറകൾ

പ്രഭാഷണം

ചെവിയോർക്കുക! അന്തിമകാഹളം

തിരക്കഥ

ഭാർഗ്ഗവീനിലയം

ബാലസാഹിത്യം

സർപ്പയജ്ഞം

പലവക

യാ ഇലാഹീ!

ബഷീർ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ (രണ്ടു വാല്യങ്ങൾ)

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ

മതിലുകൾ

DC BOOKS

ഡി സി ബുക്സ്

Malayalam Language
Mathilukal
Literature/Novel
by **Vaikom Muhammad Basheer**
© D C Books/Rights Reserved
First edition March 1983
First e-book edition January 2011

Cover Photograph
Punalur Rajan
Cover Design
Design Difference, Kochi

Publishers
D C Books, Kottayam 686 001
Kerala State, India
website : www.dcbooks.com
e-mail : info@dcbooks.com

Although utmost care has been taken in the preparation of this book, neither the publishers nor the editors/compiler can accept any liability for any consequence arising from the information contained therein. The publisher will be grateful for any information, which will assist them in keeping future editions up to date.

No part of this publication may be reproduced, or transmitted in any form or by any means, without prior written permission of the publisher.

ISBN 978-81-264-4822-7

D C BOOKS - The first Indian Book Publishing House to get ISO Certification

---

മതിലുകൾ* എന്ന പേരിൽ ഒരു ചെറിയ പ്രേമകഥ നിങ്ങളാരെ കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? മുമ്പു പറഞ്ഞതായി ഓർമ്മ തോന്നുന്നില്ല. 'സ്ത്രീയുടെ ഗന്ധം' അല്ലെങ്കിൽ 'പെണ്ണിന്റെ മണം' എന്നതിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു പേരിടാമെന്നു വിചാരിച്ചു. പിന്നെ ഇങ്ങനെ, ഇപ്പോളങ്ങു പറയുകയാണ്. ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുകൊള്ളണം. സംഭവം കുറെ പഴക്കമുള്ളതാണ്. നമ്മൾ സാധാരണമായി കാലം എന്നൊക്കെ പറയാറുണ്ടല്ലോ. ആ മഹാകാലത്തിന്റെ അക്കരെ നിന്നുള്ളതാണ്. ഞാനിപ്പോൾ ഇക്കരയാണെന്നോർക്കണം. ഏകാന്തമായ ഹൃദയം. അതിന്റെ മഹാതീരത്തുനിന്നു വന്നു ചേരുന്ന ഒരു ശോകഗാനമാണിത്.

ഉയർന്ന കന്മതിലുകൾ ആകാശം മുട്ടുന്ന മാതിരി. അത് എന്നെയും സെൻട്രൽ ജയിലിനെയും ചുറ്റിക്കൊണ്ടങ്ങനെ നിൽക്കുകയാണ്. ഉള്ളിൽ അനേകം കെട്ടിടങ്ങൾ. അനേകം മനുഷ്യർ. തടവുകാരെയെല്ലാം അകത്താക്കിക്കഴിഞ്ഞു. കാര്യമായ ശബ്ദങ്ങളൊന്നുമില്ല. വെളുപ്പിനു തുക്കിക്കൊല്ലേണ്ടവരുണ്ട്. കാലാവധി തീർന്നു നാളെ സ്വതന്ത്രലോകത്തേക്കു പോകുന്നവരുണ്ട്. എങ്കിലും ആകെക്കൂടി ഒരു...ഒരു പ്രശാന്തത.

ഞങ്ങൾ നടക്കുകയാണ്. തൂക്കുമരത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് അടുത്തുകൂടി. വളരെ വീതിയില്ലാത്ത റോഡ്. ഇടവും വലവും തൊട്ടടുത്തും നെടുനീളത്തിൽ മതിലുകൾ. എന്റെ മുമ്പേ വാർഡർ. ജയിൽവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ച് എന്നെ ഒരു നമ്പർ ആക്കിയിട്ടു കുറെ

---

* മതിലുകൾ, ശബ്ദങ്ങൾ- ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. Voices/The Walls. ഹിന്ദിയിലും. ആവാസം ഒരു ദിവാരോ.

മിനിട്ടുകളേ ആയിട്ടുള്ളൂ. കറുത്ത വരയുള്ള വെള്ളത്തൊപ്പി. വെള്ള ഷർട്ട്, വെള്ള മുണ്ട്, കിടക്കാനുള്ള ജമുക്കൊളം, പുതയ്ക്കാനുള്ള കരിമ്പടം, ഉണ്ണാനും കുടിക്കാനുമുള്ള പാത്രങ്ങൾ... എല്ലാറ്റിലുമുണ്ടു നമ്പർ. ഞാനൊരു കന്നിക്കാരനെന്നുമല്ല. മുമ്പും കുറെ പ്രാവശ്യം ജയിലുകളിലെ നമ്പരുകളായിട്ടുണ്ട്. ‘ന്യൂമറോളജി’ എന്ന ഒരു പുസ്തകം പണ്ടു വായിച്ച ഓർമ്മ വെച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പുത്തൻ നമ്പർ ഞാനൊന്നു നോക്കി. അക്കങ്ങളെല്ലാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി നോക്കി. നല്ലത്. ഞാൻ ഒമ്പതാണ്!

ഒമ്പതിന്റെ ഫലം എന്തൊക്കെയാണ്? ഈ ജയിലിൽ അനുഭവപ്പെടാൻ പോകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? ചുമ്മാ ചിന്തിച്ചു. നടപ്പു പതുകെയാണ്.

‘ഒന്നു വേഗം നടക്കാമോ?’ വാർഡറുടെ ആജ്ഞ! അതു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടു ചിരിവന്നു. ചിരിക്കാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഞാൻ പാഴാക്കാറില്ല. മാനുഷകുലത്തിനായുള്ള ഈശ്വരന്റെ പ്രത്യേകമായ ഒരനുഗ്രഹമാണ് ഈ ചിരി.

ഞാൻ ചോദിച്ചു:

‘ഇത്ര ധൃതിയിലെങ്ങോട്ടാണ്...ഈ ഭൂഗോളത്തിൽനിന്ന്?’

വാർഡർ മിണ്ടിയില്ല, നടക്കുകയാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞു:

‘എന്നെ വല്ല മാളത്തിലും കൊണ്ടുപോയി അടച്ചിട്ട് ഓടിപ്പോയി വലിയ ഒരു കച്ചവടം നടത്താനുണ്ടല്ലേ?’

എന്താണെന്നുവെച്ചാൽ സംഗതി ഒരല്പം ഗൗരവമുള്ളതാണ്. ഒരമ്പതുപതു മൈൽ ദൂരെ, ഒരു പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പോലീസ് ലോക്കപ്പിൽ എന്നെ തടവിൽ ഇട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു; ഒരു പതിനൊന്നോ, പതിന്നാലോ മാസം. കേസെടുക്കുകയില്ല. ചുമ്മാ ഇട്ടിരിക്കുന്നു! പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു ഞാൻ ബഹളമുണ്ടാക്കി. പട്ടിണി കിടന്നു. എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിരാഹാരവ്രത സത്യാഗ്രഹം! അങ്ങനെ കേസെടുപ്പിച്ചു. ശിക്ഷ വാങ്ങിച്ചു. ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗമെന്ന നിലയിലാണു ഞാൻ ആ പോലീസ് ലോക്കപ്പിൽ പത്തുനൂറു പോലീസുകാരുടെയും ഇൻസ്പെക്ടറുടെയും മേൽനോട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞത്. എന്റെ വലതുകൈ, നടുവീരലിന്റെ അറ്റംമുതൽ ഉരംവരെ അടിച്ചതകർത്തു പഞ്ഞിയാക്കിക്കളയും! എന്നോ മറ്റോ കുറെ

റിസർവ് പോലീസുകാർ പറഞ്ഞിരുന്നു, എന്റെ മാതാപിതാക്കളോടും സഹോദരീസഹോദരന്മാരോടും. സത്യത്തിൽ പോലീസുകാരല്ല പറഞ്ഞത്. ഒരു മജിസ്ട്രേട്ടാണ്! പോലീസുകാരുള്ള മുച്ച്! എന്നെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ വീടുവളഞ്ഞ സന്ദർഭം. ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ എന്നെ പിടിച്ചു. ആരും എന്നെ തല്ലിയില്ല. പോലീസുകാരിൽ പലരും എന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിത്തീർന്ന മട്ടിലായി. ഒരു ഹെഡ്കോൺസ്റ്റബിളിന്റെ പ്രൗഢിയായിരുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. ലോക്കപ്പിൽ കിടന്നു ഞാൻ കുറെ പോലീസുകാർക്കുമെഴുതി. കടലാസും പെൻസിലും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ തന്നതാണ്.

ഞാൻ അവിടെനിന്ന് എല്ലാവരോടും യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങി. കൂടെ രണ്ടു പോലീസുകാരുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കൈയിൽ രണ്ടു തോക്കുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. പോക്കറ്റിൽ കൈവിലങ്ങും. അവരാണ് സെൻട്രൽ ജയിലിൽ എന്നെക്കണ്ടെത്തിച്ചത്. ഇപ്പറഞ്ഞതൊന്നുമല്ല സംഗതി. ആ പോലീസുകാർ എന്നിക്കു രണ്ടു കെട്ടു ബീഡിയും ഒരു തീപ്പെട്ടിയും ഒരു പുത്തൻ ബ്ലേഡും വാങ്ങിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 'ഇതൊന്നും ജയിലിൽ അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല' എന്നുള്ള സുന്ദരമായ പ്രസ്താവനയോടെ എന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും വാർഡർ അതെല്ലാം എടുത്തു. എന്നിട്ടു തന്റെ മഹോന്നതമായ തൊപ്പിയെടുത്ത് അതിനുള്ളിലാക്കിയിട്ടു പഴന്തുണിവെച്ചു മുടി തലയിൽ കമഴ്ത്തി ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മാതിരി നടക്കുകയാണ്, പരമദ്രോഹി! നടക്കട്ടെ!

ആ ബ്ലേഡെന്തിനാണെന്നോ! നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനൊന്നുമല്ല. തീപ്പെട്ടിക്കോലുകൾ രണ്ടായിട്ടു കീറാനാണ്. ആറായിട്ടു കീറുന്ന മഹാകലാകാരന്മാരെ മുസ് ഇറയുള്ളവൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ബ്ലേഡുകൊണ്ടു വേറെയുമുണ്ടു പണി. ജയിലിൽ തീപ്പെട്ടി സുലഭമായി കിട്ടിയെന്നു വരില്ല. അതിനു കാശു വേണമല്ലോ. അതു നമ്മുടെ പക്കലില്ല. ആ ബ്ലേഡിനെ ഒരു 'ചക്കി'യാക്കാം. അവനെ ഒറ്റയ്ക്കു ചക്കി എന്നു പറയുക നിഷിദ്ധം. ചക്കിയുടെ ജനനം താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്:

സർക്കാർ കിടക്കാൻ തന്നിട്ടുള്ള ജമുക്കാളുമുണ്ട്. അതിന്റെ നൂല് ഒരു രണ്ടു വിരൽവണ്ണത്തിൽ സംഭരിക്കുക. നീളം കൈപ്പത്തി

യുടേതു മതി. ഒരു രണ്ടിഞ്ചു തല വെച്ചൊന്നു കെട്ടണം. എന്നിട്ട് ആ തല നല്ലവണ്ണം തീകൊളുത്തി കരിക്കുക. കരിയുള്ള ഭാഗം ഒരു തുകൽക്കുപ്പണം രണ്ടുമൂന്നായി മടക്കി അതിൽവെച്ചു കെട്ടുകയാണു വലിയ കലാകാരന്മാർ ചെയ്ക. നമ്മെപ്പോലുള്ള ദരിദ്രകലാകാരനു പ്ലാവില കിട്ടിയാലും മതിയാകും. ഇനി നമുക്കു വേണ്ടത് ഒരു ചെറിയ ഉരുക്കുകുപ്പണമാണ്. അത് എവിടെ കിട്ടും? ഉരുക്കുകുപ്പണം തന്നെയല്ല— ബീഡി, തീപ്പെട്ടി, കഞ്ചാവ്, ചാരായം, ചക്കര എന്നു വേണ്ട ഒരുവിധം ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം ജയിലിൽ കിട്ടും. അതിനൊക്കെ കാശു വേണം. ഒരു ബ്ലേഡ് കൈയിലുണ്ടെങ്കിൽ അതു സിമൻറുതറയിലോ, കരിങ്കല്ലിലോ ഉറച്ചാൽ തീപ്പൊരിയുണ്ടാകും. ആ തീപ്പൊരി മറ്റവന്റെ കരിഞ്ഞ തലയിൽക്കൊണ്ടാൽ— തീ സുലഭം! ബ്ലേഡ് ഒരു കുപ്പണം മരക്കമ്പിൽ ആഴ്ത്തി, വായ്ത്തലശകലം മാത്രം വെളിയിലാക്കി വെക്കണം. ഇത്രയും വിശേഷങ്ങളാണ് ആ വാർഡർമഹാന്റെ മഹത്തായ തൊപ്പിക്കുള്ളിലിരിക്കുന്നത്!

ഞാൻ പറഞ്ഞു:

‘പോലീസുകാർ ദരിദ്രവാസികളല്ല!’

വാർഡർ കേട്ടില്ലേ? അയാൾ മിണ്ടാതെ നടക്കുകയാണ്. എല്ലാം അയാൾ വിൽക്കും. മക്കൾക്കും മക്കളുടെ മക്കൾക്കും ആചന്ദ്രന്മാരും തിന്നാനുള്ള വക ദരിദ്രവാസി ഇപ്പോൾ സമ്പാദിച്ചു കഴിഞ്ഞു!

ഞാൻ ചോദിച്ചു:

‘വാർഡർക്കു മക്കളെത്രയുണ്ട്?’

മനോരാജ്യത്തിൽനിന്നുണർന്ന് വാർഡർ പറഞ്ഞു:

‘ആറ്. അഞ്ചു പെണ്ണും ഒരാണും.’

പാവം വാർഡർ! അഞ്ചു പെണ്ണേ!

ഞാൻ ചോദിച്ചു:

‘കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും തള്ളയ്ക്കുമെല്ലാം സുഖംതന്നെ അല്ലേ?’

‘അതെയതെ.’ വാർഡർ പറഞ്ഞു: ‘വേഗം നടക്ക്!’ ധൂതിയുടെ രഹസ്യം സ്പഷ്ടാൽ സ്പഷ്ടം!

ഞാൻ ചോദിച്ചു:

‘നിങ്ങൾ മരിച്ചുപോയാൽ അവരുടെ സ്ഥിതി എന്ത്?’

വാർഡർ പറഞ്ഞു:

‘ദൈവം രക്ഷിക്കും.’

ഞാൻ പറഞ്ഞു:

‘എനിക്കു സംശയമാണ്.’

വാർഡർ ചോദിച്ചു:

‘അതെന്താ?’

ഞാൻ പറഞ്ഞു:

‘ദിവ്യജ്ഞാനം...! എങ്ങനെ കിട്ടി എന്നു പറയാം. ഞാൻ പണ്ട് ഒരു സന്ന്യാസിയായിരുന്നു. ഞാൻ ചെന്നു താമസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിശുദ്ധ മസ്ജിദുകൾ, പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലില്ല. ചെന്നു കൂളിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പുണ്യനദികളുമില്ല. കൊടുമുടികൾ, താഴ്വരകൾ, വനാന്തരങ്ങൾ, മരുഭൂമികൾ, കടലോരങ്ങൾ, തകർന്നടിഞ്ഞ ദേവാലയങ്ങൾ—’

‘അതുകൊണ്ട്?’

‘ദൈവം നിങ്ങളെ വെറുതെ വിടുകില്ല!’

വാർഡർ പറഞ്ഞു:

‘ഞാൻ തെറ്റൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ?’

ഞാൻ ചോദിച്ചു:

‘ഇന്നു വാർഡർ നടത്തിയ ഭയങ്കര തീവെട്ടിക്കൊള്ളയോ?’

വാർഡർക്ക് അദ്ഭുതം തോന്നി. അയാൾ ചോദിച്ചു:

‘ഇന്നു ഞാൻ എന്തു തീവെട്ടിക്കൊള്ള നടത്തി?’

ഞാൻ പറഞ്ഞു:

‘വാർഡർ മരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് ദൈവത്തിന്റെ മഹാസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുന്നു. ദൈവം ചോദിക്കുന്നു: ‘ദരിദ്രവാസിയായ ഹേ ജയിൽവാർഡേ...! ആ പാവപ്പെട്ട ബഷീറിന്റെ ഒരു ബ്ലേഡും ഒരു തീപ്പെട്ടിയും രണ്ടു കെട്ടു ബീഡിയും എവിടെ?’

വാർഡർ മിണ്ടുന്നില്ല. നിൽക്കുകയാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞു:

‘വരൂ, വരൂ! എന്നെക്കൊണ്ടുപോയി കുട്ടിലടച്ചിട്ടു കച്ചവടത്തിനു പോകണ്ടേ?’

വാർഡർ അനങ്ങുന്നില്ല. മിണ്ടുന്നില്ല. അയാൾ പതക്കെ കുലുങ്ങിക്കുലുങ്ങി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു തൊപ്പി ഊതി. എന്നിട്ട് എന്റെ സ്വത്തുക്കൾ എല്ലാം തിരിയെത്തുന്നു.